భవానీదేవి

చివరి ఫైలు సంతకం చేసి గడియారం చూసుకుంది భవానీదేవి. టైము ఆరూ నలభై దాటింది. అంటే మామూలుగా ఆఫీసు అయిపోయి గంటన్నర అయిందన్న మాట!

ఫైళ్ళు చూసి. చూసి అలసిపోయిన భవానీదేవి ఒక్కసారి ఒళ్ళు విరుచుకుంది అలసిపోయినట్టు, బెల్ కొట్టింది. ఖాకీ యూనిఫారంలో అటెండర్ స్ప్రింగ్ డోర్ తెరుచుకురాగా "కారు రెడీగా వుందా చూడు" అంది. "ఎస్ మేడమ్" అంటూ గబగబా వెళ్ళిపోయాడు వాడు. రెండు నిమిషాల్లో తిరిగొచ్చి "రెడీగా వుంది మేడమ్!"అన్నాడు. భవానీదేవి లేచి నుంచుంది. "ఈ ఫైల్స్‌ని ఇంటికి పంపించాలా మేడమ్?" అడిగాడు అతను "ఒద్దు శంకర్, ఇవ్వాళ్ళ సాయంత్రం నాకు హోటల్ బంజారాలో డిన్నరుంది. ఫైల్స్ ఇక్కడే వుండనీ, రేపు పొద్దున్నే వొచ్చి చూస్తాను" అంది డోరు తెరుచుకుని వెళ్తూ. శంకర్ ఫైల్స్ అన్నీ అలమారాలో పెట్టి తాళం పెట్టి, గబగబా భవానీదేవి వెనకాలే పరుగెత్తుకొచ్చాడు. "నేనూ రావాలా మేడమ్?" చేతులు కట్టుకుని వినయంగా నుంచుని అడిగాడు. భవానీదేవి ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, "అక్కర్లేదులే, నువ్వెళ్ళిపో" అంది. డ్రైవర్ డోరు తెరిచి నుంచున్నాడు. భవానీదేవి కారెక్కింది. డోరు మూసేసి, స్టీరింగ్ దగ్గర కూర్చుంటూ "ఎక్కడికి వెళ్ళాలి మేడమ్?" వినయాన్నంతా గొంతులోనే ఒలకబోస్తూ అడిగాడు డ్రైవర్. "ముందు ఇంటికి పోనీ ఖాదర్!" అంది.

''అలాగే మేడమ్!" అంటూ కారుని బంజారా హిల్స్ వైపు పోనిచ్చాడు. ఖాదర్ తురకవాడే అయినా, విజయవాడలో పుట్టి పెరగడంవల్ల తెలుగు తెలుగు వాళ్ళకన్నా స్వచ్ఛంగా మాట్లాడతాడు.

బంజారాహిల్స్ రోడ్డు నంబరు పందొమ్మిదిలో అరవై నాలుగో ఇంటి ముందు కారాగింది. కారు చూడగానే వాచ్‌మన్ గేట్లు తెరిచాడు. కారు లోపలికి

తీసికెళ్ళి పోర్టికోలో ఆపాడు డ్రైవర్. భవానీదేవి దిగేలోగా ఖాదరు గబగబా కారు దిగి భవానీదేవి దిగేందుకు డోరు తెరచి పట్టుకున్నాడు. పనిమనిషి ఎదురొచ్చి ఆమె చేతిలోని హ్యాండుబ్యాగు నందుకుని, నమస్కరించి లోపలికెళ్ళింది. భవానీదేవి తన గదిలోకి వెళ్ళింది.

ఖాదరు కారు తుడుస్తున్నాడు. తోటమాలి వీరయ్య చెట్లకు నీళ్ళు పోస్తున్నాడు పెద్ద పైపుని అటూ ఇటూ తిప్పుతూ. ఆ భవంతి గోడలనానుకుని ఏపుగా ఎదిగిన అశోకచెట్లు, అటూ ఇటూ ఊగిపోతున్నాయి గాలికి ఆనందంతో పరవశించిపోతున్నట్టు. పందిళ్ళకి నిండుగా ఎగబాకిన జాజి, చేమంతులు, తొట్లలో నిండుగా పూసిన రంగు రంగుల గులాబీలూ, మొగ్గ తొడిగి పూతకు సిద్ధంగా ఉన్న చామంతులూ, గుత్తులు గుత్తులుగా విరగబూసిన కనకాంబరాలూ, కొత్త చిగుళ్ళతో విరగబూసిన క్రోటన్స్, ఆ పూతోట, అధునాతన కట్టడంతో అందంగా ఉన్న ఆ ఇంటికి మరింత అందాన్నిస్తున్నాయి. వెల్‌వెట్ కర్టెన్లని తోసుకుంటూ ముచ్చటగా మూడు బొచ్చుకుక్కలు వరండాలోకొచ్చి, ఒకదానితో ఒకటి ఎంతో సఖ్యంగా ఆడుకుంటున్నాయి.

"ఇంటిమేట్" సెంటువాసన గుప్పుమని అలముకుంది ఆ ఆవరణలో. గబగబా ఖాదరు పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి కారు డోరు తెరిచాడు. అప్సరసలా అతి వయ్యారంగా కారెక్కి కూర్చుంది భవానీదేవి. డోరు వేసొచ్చి కారు స్టార్టు చేస్తూ ఆమెకేసి తిరిగి చూశాడు ఖాదరు "హోటలు బంజారా" అంది ఆమె.

నేవీ బ్లూ షిఫాన్ చీర మీద వెండి చమ్కీమని తళతళా మెరిసిపోతోంది. చెవులకున్న వజ్రాలదిద్దులూ, మెళ్ళోని వజ్రాలహారం, నవరత్నాల ఉంగరం ఒకదానితో ఒకటి పోటీపడి మెరిసిపోతున్నాయి. పచ్చగా నిగనిగలాడే ఆమె మేనుకి కొత్త కాంతులు విరజిమ్ముతూ మరింత అందంగా కనిపింపజేస్తున్నాయి. నల్లని కాటుక కళ్ళూ, ఎర్రటి లిప్‌స్టిక్‌తో ధగధగా మెరిసే పెదవులూ, విశాలమైన పాలభాగం ఎర్రగా గుండ్రంగా నిగనిగలాడే చిన్న కుంకం బొట్టు భవానీదేవి అందానికి మరింత మెరుగునిస్తున్నాయి. ఎంతవారైనా ఆమె నుంచి దృష్టి మరల్చుకోవడం కష్టం.

హైదరాబాదు నగరంలోకల్లా ఎంతో ఖరీదైనదీ, అందమైనది హోటలు బంజారా. ఆ హోటల్లో వున్నవారూ, ఆ హోటలుకెళ్ళేవారూ ఒక స్థాయిలో వున్నవారనీ. అంతస్థులు కలవారనీ ఆ పేరు చెబితేనే అర్థమయిపోతుంది. అతి సుందరమైన ప్రదేశంలో, పాలరాతి కట్టడాలతో, నవీనంగా కట్టబడ్డ ఆ

భవనం విద్యుద్దీపాల కాంతిలో, ఇంద్ర భవనంలా మెరిసిపోతుంది. స్వదేశీ, విదేశీ మిశ్రమంలో ఆ ప్రదేశం ఇంద్రలోకంలా అనిపిస్తుంది. స్వర్గంలో లాగానే ఆడా మగా తేడా లేక అందరూ సోమపానం సేవించినట్టు "స్కాచ్ విస్కీలు, బ్రాందీలూ" సేవిస్తూ అందరూ కులాసాగా వుంటారు. వారిని చూస్తుంటే "సంతోషమంతా మూటగట్టుకుని ఇక్కడే వుండిపోయిందా" అనిపిస్తుంది.

పోర్టికోలో ఆగిన కారు చూసి, అందరూ పరుగెత్తుకొచ్చారు కారు దగ్గరికి. ఖాదర్ కారు దిగి కారు డోరు తెరిచేలోగా, వారే డోరు తెరిచి "గుడ్ ఈవెనింగ్ మేడమ్!" అంటూ నుంచున్నారు చిరునవ్వుతో. అందరినీ పేరు పేరునా పలకరించి, కొందరితో కరచాలనం చేసి, ముందుకు సాగింది భవానీదేవి.

అందరి చేతుల్లోనూ గ్లాసులు తళతళ లాడుతున్నాయి. అందరూ భవానిదేవికి శుభాకాంక్షలు చెబుతున్నారు. అక్కడున్న వాళ్ళంతా ఏదో ఒక కంపెనీలో మంచి హోదాలో వున్న ఆఫీసర్లే. ఇండియా పొగాకు కంపెనీలో పౌర సంబంధాల ప్రధానాధికారి భవానీదేవి. ఆమె నెలసరి జీతం అయిదు వేల రెండు వందలు.

అది ప్రతి కంపెనీలోనూ ఉన్న 'పౌరసంబంధాల శాఖాధికారుల సమాఖ్య' సమావేశ కార్యక్రమం. ఆ సమాఖ్యకి ఈ సంవత్సరం భవాని ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నుకోబడింది. బొంబాయి టెక్స్‌టైల్ కంపెనీ నుంచి ఖన్నా ప్రెసిడెంటుగా, కలకత్తా సీడ్ ఆయిల్ కంపెనీ నుంచి మల్‌హోత్రా వైస్ ప్రెసిడెంటుగా, మద్రాసునుంచి రాధాకృష్ణన్ ట్రెజరర్‌గా ఎన్నికయ్యారు. వీరిలో ఏకైకనారీమణి భవానీదేవి. ఈమె హోదా, అంతస్థు, అందంకి ఆలిండియాలో అందరూ ఆకర్షితులే ఆమె చిరునవ్వుకోసం తహ తహ లాడుతూ చుట్టూ చేరుతారు. ఆమె ప్రక్కన కూర్చుని మాట్లాడుతుంటే మేఘాల్లో తేలిపోతున్నట్లు అనుభూతిని పొందుతారు. ఆమెకి ఏ క్షణంలో ఏం కావలసివచ్చినా, అందివ్వడానికి సిద్ధంగా, అపురూపమైన - ఆ అపురూవమైన అవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తూ, ఆమె అడుగులో అడుగువేస్తూ చుట్టూ ఉంటారు జనం. ఆ సంగతి భవానీకి తెలుసు. వాళ్ళని ఉడికిస్తూ, మురిపిస్తూ వాళ్ళందర్నీ బొమ్మల్ని చేసి ఆడించి ఆనందిస్తుంది. వారి తహతహ, ఆందోళనా, ఆవేదనా

చూచి గర్వంగా కక్ష తీర్చుకున్నట్టు సంతోషిస్తుంది ఆమె గుండెలో అగ్ని పర్వతాలు బద్దలవుతున్నా, పైకి పన్నీటి సరోవరంలో ఈత కొడుతున్నట్లుగా తృప్తిని, ఆనందాన్ని ప్రదర్శిస్తూ వంకబోస్తుంటుంది భవానీదేవి. ఆమె జీవితం విచిత్రం. అందరూ ఆమెని కావాలనుకుంటారు కానీ ఆమెకి కావలసింది దక్క కుండా పోయింది. ఆమె కథ విషాదం. అందుకే ఆమె తాగుతుంది. అందుకు సమాజం అవహేళన చేస్తుంది. కక్షతో ఆమె మరీ తాగుతుంది. ఆమె బాహ్య రూపం వేరు. అంతర్గతమైవున్న కథనం వేరు.

వదలలేక వదలలేక భవానీదేవికి గుడ్‌బై చెప్పి విడిచిపెట్టారు అందరూ కారు కనుచూపుమేర దాటేవరకు చెయ్యూపుతూ. అంతమంది తన కోసం పడి చస్తుంటే ఎంతో తృప్తిగా వుంది ఆమెకి. కాని వెంటనే తనలోని సిసలైన భవానీదేవి గుర్తుకొచ్చి ఆవేదన మనసు నలుముకు పోయింది దుఃఖం కట్టలు కట్టలుగా ప్రవహించి, హృదయంలో తుఫాను చెలరేగింది. కళ్ళు అశ్రుపూరితా లయ్యాయి నిస్సహాయురాలై, భవానీదేవి కారుసీటుకు అనుకునిపోయింది.

గేటుముందు కారాగింది. ఖాదర్ డోరుతెరచి "మేడమ్, ఇల్లొచ్చింది" అన్నాడు. "ఆ" అంటూ ఉలిక్కిపడి లేచి దిగింది. వాచ్‌మేన్ గేటు తీసాడు. పని మనిషి తలుపు తీసింది. కారు షెడ్‌లో పెట్టి ఖాదరు వెళ్ళిపోయాడు. భవానీదేవి బట్టలు మార్చుకుని, నైట్‌గౌను వేసుకొని, నగలన్నీ తీసి, అలమారలో పెట్టి మంచినీళ్ళు తాగొచ్చి మంచమ్మీద వాలింది, తొందరగా నిద్దరపట్టాలని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ.

నిద్రాదేవి కరుణించలేదు. మనస్సుని ఆలోచనలు చుట్టేసి ఆవేదనతో చంపేస్తున్నాయి. గతం కళ్ళముందు గిర్రున తిరిగి, జ్ఞాపకాలు బాకుల్లా గుచ్చు తున్నాయి. ఎంత ఎదురు తిరుగుతున్నా వశం తప్పిన మనసు గతంలోకే జారుకుంది.

అదే తన పెళ్ళిరోజు. ప్రతి వ్యక్తి కమ్మని కలలో తేలిపోయేరోజు. ఎర్రటి బనారస్ జరీపువ్వుల చీరలో, రెండు చేతులకీ ఎర్రగా పండిన గోరిం టతో, మల్లెపూల జడతో, పెద్ద కళ్యాణం బొట్టుతో- అన్నింటినీ మించిన సిగ్గుతో తలవంచుకుని కూర్చుని ఊహాలోకంలో తేలిపోతుంది తను.

"ఎంత అందంగా ఉంది! గంధర్వ కన్యలా ఉంది" అందొకావిడ. "అంతేకాదు, సంగీతంలో అపర సరస్వతి. అది చూసే సుందరమ్మ ఈ అమ్మాయిని కోడలిగా చేసుకుంటోంది. సుందరమ్మకి సంగీతం పిచ్చికదూ?" అంది మరొకావిడ. తను మరింత సిగ్గుతో కుంచించుకుపోయింది. తను కోరుకున్నంత వరకూ, కోరుకున్న గురువుల దగ్గర సంగీతాన్ని నేర్పించిన తల్లిదండ్రులకి మనస్సులోనే జోహారు లర్పించింది.

భోజనాలయ్యాక సుందరమ్మగారు చుట్టాలందరిని కూర్చోబెట్టి తనని పాడమంది. సిగ్గు ముంచుకొస్తున్నా అవతల వరండాలో ఆయన కూర్చొనుండడం చూసి "పక్కాలా నిలబడి" కీర్తనెత్తుకుంది. "అద్భుతం" అన్నారందరూ. నగుమోము, బంటురీతి, ఎందరో మహానుభావులూ- ఇలా ఎవరేది అడిగితే అది పాడింది. సంగీత సరస్వతి తమ ఇంట వెలిసిందని మురిసిపోయింది సుందరమ్మ. ఆమె అదృష్టాన్ని కొనియాడారు.

ఆ రాత్రి శోభనం గదిలో చైతన్య అన్న మాటలు విని కొయ్యబారిపోయింది. "నీ చదువు నాలుగో క్లాసేగా భవానీ! నేనా సైంటిస్టుని! అమెరికాలో రీసెర్చి కూడా చేస్తున్నాను. ఒక్క అక్షరం ఇంగ్లీషు ముక్కరాని నిన్ను అమెరికా తీసుకెళ్ళి నా భార్య అని ఎలా చెప్పుకోను. అమ్మ మీదుండే నమ్మకం వల్ల, నీ ఫోటో చూసి ఏ గ్రాడ్యుయేటో అయివుంటుం దనుకొని, నిన్ను చూడకుండా, నీతో మాట్లాడకుండా, ఈ పెళ్ళి కొప్పుకున్నాను. కాని, నీ డిగ్రీ కేవలం సంగీతంలోనేనని ఈ రోజుదాకా నాకు తెలీదు. సంగీతానికేముంది_ మంచి క్యాసెట్లో, రికార్డులో కొనుక్కుంటే, ఎంతసేపయినా వినొచ్చు. కాని జీవితంలో, అందులోనూ అమెరికాలో చదువులేని భార్యతో సంసారం ఎలా చెయ్యను? భవానీ, నువ్వు నాతో కాపురం చెయ్యాలంటే చదువుకోవాలి. నేనిప్పుడిప్పుడే ఇండియాకు తిరిగిరాను. నువ్వు ప్రైవేటుగానైనా పరీక్షలు కట్టి డిగ్రీ తెచ్చుకున్నాకే మనిద్దరం కలిసి అమెరికా వెళ్ళడం. అంతవరకూ నిన్ను తాకి, నీలో కొత్త ఆశలు రేపి దృష్టిని మళ్ళించడం నా కిష్టం లేదు. నీ ధ్యాస మన సుఖాలమీద కాక, చదువుమీద లగ్నం చెయ్యి. అంతవరకూ మనం ఇలాగే ఉందాం." మంచం మీద కూర్చుని ఉపన్యాసం ఇస్తున్నాడు చైతన్య.

తన కళ్ళు బైర్లుకమ్మాయి. కాళ్ళ క్రింద భూమి బద్దలయి తననీ ఒడిలో చేర్చుకుంటే బాగుంటుందనిపించింది. తన కన్న కలలన్నీ పేకమేడల్లా చెల్లాచెదరై వెక్కిరిస్తున్నాయి గుండెల మీద వ్రేలాడే మంగళసూత్రం తన కంఠానికి తగిలించిన ఉరితాడులా అనిపించింది. మంచం మీద కూర్చున్న చైతన్య గొర్రెపిల్లని కొనుక్కుపోతున్న కసాయివాడిలా అనిపించాడు. తల్లోని పూలు, కళ్యాణం బొట్టు, పాదాల పారాణీ, చేతిగోరింట, తనని చూసి పగలబడి నవ్వుతున్నట్లనిపించింది. కసిగా అన్నింటినీ పీకి పారెయ్యాలనుకుంది. అంతలోనే కిందపడిపోయింది. పడకుండా పట్టుకున్న చైతన్య స్పర్శ రంపపుకోతలా అనిపించి, నోటమాటరాక మూగగా మంచంమీద వాలిపోయింది సొమ్మసిల్లి.

కళ్ళు తెరిచేసరికి భళ్ళున తెల్లవారిపోయింది. అప్పటికే ఇంటిల్లిపాదీ లేచి, సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. తనని చూసి అమ్మా, అత్తగారు ముసిముసిగా నవ్వుకుంటున్నారు. ఆ నవ్వులోని భావం గ్రహించిన తనకి గట్టిగా ఏడవాలనిపించింది. మూగబాధని బడలికగా, మౌనాన్ని సిగ్గుగా అర్థం చేసుకున్న పెద్దలందరికీ మనసులోనే నమస్కరించింది. ఇలా వారం రోజులు గడిచిపోయాయి. చైతన్య సెలవులు పూర్తయిపోవడంవలన అమెరికా తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు గుండెపిండే సంఘటనల్ని తను గుట్టుగా దాచిపెట్టినా చైతన్య రాసిన ఉత్తరం అటు అత్తమామల్నీ, ఇటు అమ్మానాన్నల్నీ కూడా కుప్పకూల్చేసింది.

తనకి ట్యూషన్ పెట్టించారు, ప్రైవేటుగా మెట్రిక్ పరీక్ష రాయించాలని. కానీ అక్షరం తన బుర్రకెక్కలేదు. అస్తమానం పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలు మతి పోగొడుతున్నాయి. చదువు సాగనివ్వడంలేదు. తన తోటివారు, తనతోపాటు పెళ్ళయినవారు పిల్లల తల్లులయి సుఖంగా సంసారం చేసుకుంటున్నారు. తనిప్పుడు పుస్తకాలు ముందేసుకుని కూర్చుంటే, అక్షరాలే తనని చూసి హేళన చేస్తున్నట్టనిపించేది. దాంతో మూడేళ్ళు దాటినా మెట్రిక్ కట్టలేదు.

ఆ రోజు చైతన్య దగ్గరనుంచి పెద్ద ఉత్తరం వచ్చింది. ఏమిటా అని ఆత్రుతతో విప్పి తండ్రికి చూపించింది. అంతే తనకి చైతన్యకీ కలసిన ఆ బంధం తను చేసిన సంతకాలతో ముగిసిపోయింది. చైతన్య మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.

తనలో ఆవేశం రగిలింది. అహం దెబ్బతింది పట్టుదల పుట్టుకొచ్చింది ఒక రకమైన కక్ష యేర్పడింది. అంతే ఆ సంవత్సరం మెట్రిక్కు కట్టి ఫస్టు క్లాసులో పాసయింది. తల్లిదండ్రులు సంతోషించడానికి బదులు దుఃఖించారు - ఇదే పరీక్ష నిరుడు పాసయితే బాగుండేది కదే అని. తనలోని పట్టుదల ఇంటరుకి కూర్చోబెట్టింది. తండ్రి పక్షవాతంతో మంచంపట్టాడు. సంగీతానికి తనకున్న సర్టిఫికేటుతో సంగీత కళాశాలలో ఉద్యోగం వేయించాలనుకున్నాడు. కానీ, తను ఆ రోజు....పెళ్ళి తరువాత పాడ్తేగా? గొంతు మూగబోయింది. జీవితం మోడు బారింది. పెద్ద చదువులు చదివి ఉద్యోగం చేసి చైతన్యకి బుద్ధి చెప్పాలనుకుంది. అంతే. అదొక్కటే ధ్యేయం. అంతే అదొక్కటే లక్ష్యం. అహర్నిశలూ చదివి బి.ఏ. పాసయింది ఎమ్.ఎ. పాసయింది, జర్నలిజమ్, పబ్లిక్ రిలేషన్స్....డిగ్రీలు, డిప్లొమాలు.

ఒక రకమైన తృప్తి. ఒక రకమైన గర్వం తనని ఆనందపరచినా, చైతన్యని తలుచుకుంటుంటే ఒళ్ళు మండేది. తనని సర్వ నాశనం చేసిన కసాయి వాడిలా అనిపించేది. "ముదితల్ నేర్వగరాని విద్య కలదే ముద్దార నేర్పించినన్" అని చైతన్య తనని మరోలా మార్చి ఉండవలసింది. కానీ తన కల లన్నింటినీ విసిరిపారేసినట్టు శోభనం గదిలో ఇచ్చిన ఉపన్యాసం, తన ఆశలని చంపేసింది. ఆశయాలను మార్చేసింది. ప్రేమమయిగా అనురాగంతో గదిలో అడుగు పెట్టిన తనలో గరళాన్ని నింపాడు చైతన్య. కక్షతో హోదా అయిన ఉద్యోగాన్ని సంపాదించాలనుకుంది. చైతన్యలాగే తనూ మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుని అతని కన్ను కుట్టేలాగా సంసారం చెయ్యాలనుకుంది.

ఇండియా పొగాకు కంపెనీలో పబ్లిక్ రిలేషన్స్ మేనేజరుగా నెలకి ఐదువేల రూపాయల జీతంతో ఉద్యోగంలో చేరింది. ఎన్నో సంస్థలలో సభ్యత్వాన్ని పొందింది. కారు, హోదా, అంతస్థు - అన్నీ సంపాదించింది. నిజానికి ఈ రోజు తను చైతన్యని మించిన అంతస్థులో వుంది. చైతన్య తల్లి దండ్రులు పోయాక కుటుంబ భారం నెత్తిన పడడంతో, ఇండియాకి తిరిగొచ్చి యూనివర్శిటీలో ప్రొఫెసరుగా పనిచేస్తున్నాడు. నలుగురు పిల్లలు, భార్య స్కూలు టీచరు, బి.ఎ., బి.ఇడి. చదివింది. వందల మంది ప్రొఫెసర్లలో

చైతన్య ఒకడు. కానీ తారాస్థాయినందుకున్న అతి కొద్ది మంది మహిళలలో 'భవానీదేవి ఒకరు' - అంటే తనాకర్తి. తలుచుకుంటే నవ్వు వచ్చింది భవానికి. అంతలోనే ఆమె పగ బుసలుకొట్టింది. ఈ సంఘమన్నా సమాజం అన్నా అసహ్యం ముంచుకొచ్చింది.

తల బద్దలవుతూ వుంటే. లేచి వెళ్ళి మంచినీళ్ళు తాగొచ్చి తల రుద్దు కుంటూ మంచంమీద వాలిపోయింది. ఎందుకనో ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్దరనేది రావడంలేదు. మనసు మళ్ళీ గతాన్నే తవ్వుతోంది.

తను ఎన్నోసార్లు తగిన వాళ్ళెవరైనా దొరికితే పెళ్ళి చేసుకోవాలను కున్నది. కానీ ఆదివరకే వివాహితురాలని తెలుసుకున్న వాళ్ళందరూ పునర్వి వాహం చేసుకుంటానన్న తనని ఇష్టపడలేదు. కానీ, ప్రతివాడికీ తను కావాలి. తన అందాన్ని కళ్ళతో తాగేస్తూ, తన యౌవనాన్ని కొరికి తినేసేలా ప్రతివాడూ చూస్తాడు. అంతేకాదు, విడాకులందుకున్నందుకు విలాసాలాకు, కులాసాలకు సులభంగా దొరికే వ్యక్తిలా అందుకోవాలని ఆశిస్తారు. పెద్దవాళ్ళలా, మర్యా దస్తుల్లా పోజులుపెట్టే మగవాళ్ళు సయితం తమ భార్యలను పవిత్రమైనవారిలా, భద్రంగా చూసుకుంటూ, కాలక్షేపానికి సరదాలు తీర్చుకోవడానికి ఇతరులను వాడుకోవాలని చూడడం... మగవాళ్ళంటేనే అసహ్యాన్ని కలిగించింది తనకి. తనకి చేరువకావాలని కోరుకునే మగవాడిని పెళ్ళిచేసుకోమని అడిగితే, కనిపించ కుండా వెళ్ళిపోయిన సంఘటనలన్నీ కళ్ళముందు తిరిగి వారి రూపాలు వికృతంగా కదలాడాయి.

తల బద్దలయిపోతున్నా ఆలోచనలు ఆగడంలేదు. సన్నటి తువ్వాలుతో తలమీద గట్టిగా కట్టుకుంది. నిద్దరపోవడానికి అటూ ఇటూ తిరిగి పడుకుంది, ఎంత ప్రయత్నించినా వృధా అయిపోయింది.

రెండో పెళ్ళి చేసుకున్నా చైతన్యకి అభ్యంతరం లేదు. తను రెండో పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే, ఏ మగాడూ ముందుకు రాలేదు సరికదా, ఆడవాళ్ళు చెవులు కొరుక్కున్నారు. హేళనగా చూశారు. అందుకనే తనకి మగవాళ్ళంటే కక్ష, ఆడవాళ్ళంటే అసహ్యమూ పట్టుకున్నాయి. ఈ సమాజానికి కావలసిన అంతస్థు, హోదా, డబ్బు అంతా గడించింది తను. ప్రతివాడినీ ఆకర్షించి,

అతను తన పొందుకోసం తహ తహలాడుతుంటే తప్పుకుని, అతనిలోని ఆవేదనను చూసి ఆనందించే రాక్షసిగా మారిపోయింది తను. ఆడవాళ్ళు తన అంతస్థుని చూచి అసూయపడుతుంటే, సంతోషించే రక్కసిలా మారిపోయింది తను. ప్రేమన్నా, పెళ్ళన్నా చలించని పాషాణంగా మారిపోయింది తను. ఈ మార్పుకి కారణం ఎవరు? తనలోని ఈ పరిణామానికి బాధ్యులెవరు? ఎవరు? ఎవరు? తనా? చైతన్యా? తనూ చైతన్యలాగ పెళ్ళి చేసుకుని బ్రతకడానికి అస్కారము కల్పించని ఈ సమాజమా? ఎవరు? ఎవరు?

తల బద్దలైపోతుంది. సమాధానం దొరకడంలేదు భరించలేని బాధతో, తీరని ఆవేదనతో దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ, నిద్దరకోసం రెండు మాత్రలు మింగి మళ్ళీ వచ్చి మంచంమీద వాలిపోయింది.

ఉదయం ఎనిమిదింటికి పేపరు బోర్డు మీటింగ్‌ని గుర్తుచేసుకుంటూ, గడియారం ఠంగు ఠంగున మూడు గంటలు కొట్టింది. అప్పుడే భవానీదేవికి కాస్త కళ్ళంటుకున్నాయి. మాత్రలు పనిచేసాయో, మనసు కుదుటపడిందో, కాలం దయ తలచిందో!

*